

Mgr. Igor Červený
Ministr životního prostředí
Vršovická 1442/65
100 10 Praha 10

Datovou schránkou

Brno, 28. 4. 2026

Podatel: Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., IČO: 49454544, sídlem Purkyňova 2933/2, 695 01 Hodonín

Zastoupen: Frank Bold Advokáti, s.r.o., IČO: 28359640, se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, ID DS: auwd5w7

**Vyjádření k přezkumnému řízení závazného stanoviska EIA
ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12289/ENV/15, ve znění závazného stanoviska
k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, č. j. 24489/ENV/15**

Přílohy:

- *plná moc právního zástupce podatele*
- *oponentní posudek Ing. Jana Uhlíka, Ph.D. ze dne 18. 3. 2025*
- *oponentní posudek RNDr. Josefa Vojtěcha Datla, Ph.D. a Ing. Jana Uhlíka, Ph.D. ze dne 27. 3. 2025*

I Úvod

- [1] Podateli bylo datovou schránkou jeho právního zástupce dne 17. 3. 2026 doručeno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí („MŽP“) ze dne 16. 3. 2026, č. j. MZP/2026/240/626 („**Rozhodnutí**“), kterým MŽP ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 11. 7. 2024, č. j. KUZL 62323/2024 („**ZS KÚZK**“). Obsahem ZS KÚZK bylo prodloužení platnosti závazného stanoviska EIA ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12289/ENV/15, ve znění závazného stanoviska k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, č. j. 24489/ENV/15 („**stanovisko EIA**“), a to pro záměr stanovení dobývacího prostoru Uherský

Ostroh, ev. č. 711 96, pro dobývání výhradního ložiska Moravský Písek – Uherský Ostroh (B3 012 200) („Záměr“).

- [2] MŽP zrušil ZS KÚZK z důvodu nezákonnosti, neboť KÚZK postupoval nesprávně při přezkumu stanoviska EIA, když dle § 149 odst. 8 správního řádu nesprávně postoupil podnět k přezkumu MŽP. O přezkumu tedy rozhodoval věcně nepřislušný správní orgán. A poté bez odstranění pochybností o správnosti stanoviska EIA KÚZK jeho platnost prodloužil. Tímto postupem KÚZK zatížil svůj právní akt vadami, které způsobují jeho nezákonnost.
- [3] Z rozhodnutí MŽP dále vyplývá, že aktuálně probíhá přezkum ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu také ve vztahu k samotnému stanovisku EIA. V tomto přezkumném řízení by měla rozkladová komise spolu s ministrem posuzovat a rozhodnout, zda je stanovisko EIA nadále platným podkladem pro navazující správní řízení.
- [4] **Vzhledem k tomu, že se Záměr bezprostředně dotýká zájmů podatele, považuje podatel za důležité k přezkumnému řízení stanoviska EIA uplatnit následující vyjádření, ve kterém přehledně shrnuje že o nezákonnosti stanoviska EIA již závazně rozhodl Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 6. 3. 2023, č. j. 31 A 84/2022-762, který byl následně potvrzen i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2024, č. j. 10 As 98/2023 – 128. Tuto nezákonnost stanoviska EIA přitom nelze zhojit žádným jiným postupem než novým procesem posuzování vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb.**

II K nutnosti opakovaného posouzení Záměru v procesu EIA

- [5] Podatel nejprve rekapituluje, že ve věci Záměru byly doposud vydány již tři rozsudky:
- a. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2020, č. j. 31 A 112/2020-404 („**první rozsudek KS Brno**“),
 - b. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2023, č. j. 31 A 84/2022-762 („**druhý rozsudek KS Brno**“),
 - c. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2024, č. j. 10 As 98/2023 – 128 („**rozsudek NSS**“).
- [6] K tomu podatel v obecné rovině připomíná, že dle § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („**s.ř.s.**“), platí, že „**právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán**“.
- [7] V druhém rozsudku KS Brno je souhrnně k výstupům posouzení Záměru dle zákona EIA, tj. ke stanovisku EIA, konkrétně uvedeno, že předmětná **stanoviska EIA jsou zatížena takovými vadami, které způsobují jejich nezákonnost**. V odst. 250 a 251 tohoto rozsudku je výslovně uvedeno, že **stanoviska EIA jsou od počátku nezákonná kvůli tomu, že vycházejí**

z nesprávných předpokladů studií AQUATEST (2010, 2012, 2015), tj. z posudků Koppová H. (2010): *Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu. Vyhodnocení velikosti a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchovou vodu. Závěrečná zpráva – AQUATEST, a.s. Praha, Koppová, H. (2012): Uherský Ostroh – těžba štěrkopísku – hydrogeologická studie. Závěrečná zpráva. – AQUATEST, a.s. Praha, Koppová, H. (2015): Uherský Ostroh – těžba štěrkopísku – závěrečná zpráva. Doplnění hydrogeologické studie. – AQUATEST, a.s. Praha.* Konkrétním důsledkem těchto skutečností je, že **stanovisko EIA jednak vychází při hodnocení rizik Záměru ze studií založených na chybném matematickém modelu**, což v konečném důsledku také potenciálně ovlivňuje správnost posouzení Záměru, **a zadruhé považuje hydraulickou bariéru za účinné opatření k zabránění kontaminace podzemních vod při povodňových stavech, přičemž soudem bylo prokázáno, že tomu tak není.** Výše shrnuté konkrétní závěry druhého rozsudku KS Brno byly potvrzeny jako správné i v rozsudku NSS (viz odst. 71 a 77 rozsudku NSS).

- [8] Mimo to i v prvním rozsudku KS Brno se uvádí, že „*Samotná možnost kontaminace vodního zdroje by mohla být toliko důvodem negativního závazného stanoviska vodoprávního úřadu či stanoviska EIA*“ (viz odst. 102).
- [9] Podatel v této souvislosti dále odkazuje na judikaturu soudů, konkrétně na rozsudky NSS ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 As 37/2005 – 83 nebo ze dne NSS ze dne 9. 11. 2011, č. j. 9 As 53/2011 – 67, podle kterých platí, že „*pokud správní soud vysloví nezákonnost závazných stanovisek vydaných dotčenými správními orgány, jsou správní orgány rozhodující ve věci samé povinny si pořídit nová a bezvadná závazná stanoviska. Na tom nic nemění, že původní nezákonná závazná stanoviska nebyla zrušena. Tato stanoviska jsou ve vztahu k danému případu nezákonná a nelze na základě nich dále rozhodovat*“ (zdůraznění doplněno podatelem).
- [10] Podatel je proto přesvědčen, že bez ohledu na to, jaké další nové podklady žadatel doposud předložil, Český báňský úřad („**ČBÚ**“) měl zrušit prvostupňové rozhodnutí obvodního báňského úřadu o stanovení dobývacího prostoru a vrátit mu věc k novému projednání, během něhož mělo být vydáno nové závazné stanovisko EIA. Pakliže ČBÚ takto nepostupoval a naopak svým podnětem vyvolal přezkumné řízení dle § 149 odst. 7 správního řádu, je **podatel přesvědčen, že výsledkem přezkumného řízení nemůže být nic jiného než vyslovení nezákonnosti stanoviska EIA, a tedy potvrzení závazného závěru druhého rozsudku KS Brno a rozsudku NSS.**
- [11] Nezákonnost stanoviska EIA lze zhojit toliko v rámci nového posouzení Záměru dle zákona EIA. Byť žadatel zajistil novou odbornou studii nazvanou „*Uherský Ostroh, Aktualizované modelové řešení proudění podzemní vody, Závěrečná zpráva*“, z listopadu 2023, zpracovanou společností Ochrana podzemních vod, s.r.o., RNDr. Zbyněk Vencelides, Ph.D. a kol. („**model OPV 2023**“) a znalecký posudek č. ZP02HG/2024 ze dne 28. 1. 2025 soudního znalce doc. Mgr. Milana Geršla, Ph.D. („**znalecký posudek**“), jedná se o nové podklady, které v procesu posouzení Záměru dle zákona EIA zohledněny nebyly a odvolatelé, ale ani dotčené orgány, dotčené územní samosprávné celky či kdokoliv další z řad veřejnosti **neměli možnost se k nim náležitě vyjádřit dle § 8 odst. 3 zákona EIA.** V rámci odvolacího řízení se k modelu OPV 2023 a znaleckému posudku mohou vyjádřit již jen účastníci navazujícího řízení o stanovení dobývacího

prostoru dle § 28 odst. 2 horního zákona, mezi které již nepatří široký okruh veřejnosti nebo dotčené orgány, jako v případě procesu EIA.

- [12] Dle žadatele byl navíc modelem OPV 2023 „aktualizován matematický model proudění podzemních vod z procesu EIA, a to jak s použitím poznatků a dat obsažených ve studiích, hodnoceních a posudcích vzniklých po vydání stanoviska EIA, tak na základě dostatečného počtu vlastních hydrogeologických měření na lokalitě.“ Pokud došlo k aktualizaci matematického modelu, u kterého byla rozsudkem KS Brno a rozsudkem NSS prokázána jeho chybovost, nejedná se o pouhé „potvrzení platnosti předpokladů, ze kterých celkové posouzení v rámci procesu EIA vycházelo“, jak uvádí žadatel ve svém podání ze dne 31. 10. 2024, ale zjevně jde o podstatné doplnění podkladů, ze kterých stanovisko EIA vycházelo, a proto **je nutné celý Záměr v procesu EIA znovu náležitě posoudit**. Mimo to model OPV 2023 vykazuje zásadní vady, pro které ani nemůže sloužit jako relevantní podklad pro posuzování dopadů plánované těžby, což dokládá oponentní posudek Ing. Jana Uhlíka, Ph.D. ze dne 18. 3. 2025, který již podatel také doložil do probíhajícího odvolacího řízení o Záměru před ČBÚ.

Příloha:

- oponentní posudek Ing. Jana Uhlíka, Ph.D. ze dne 18. 3. 2025

- [13] Výše uvedené platí i pro nově doplněný znalecký posudek, k němuž byl zpracován taktéž oponentní posudek RNDr. Josefa Vojtěcha Datla, Ph.D. a Ing. Jana Uhlíka, Ph.D. ze dne 27. 3. 2025. .

Příloha:

- oponentní posudek RNDr. Josefa Vojtěcha Datla, Ph.D. a Ing. Jana Uhlíka, Ph.D. ze dne 27. 3. 2025

III Závěr

- [14] Podatel proto shrnuje, že model OPV 2023 ani další doposud doložené podklady nijak neřeší soudy prokázané hlavní riziko pro vodní zdroj, kterým je neúčinnost opatření hydraulické bariéry k zabránění kontaminace podzemních vod při povodňových stavech a ani vady matematického modelu, který byl podkladem stanoviska EIA. Stejně tak tyto podklady nemohou nic změnit na zcela jednoznačném a závazném požadavku citovaných rozsudků na provedení nového posouzení záměru v procesu EIA a vydání nového závazného stanoviska EIA. Tento požadavek je proto nutno reflektovat v konečném rozhodnutí přezkumného řízení.

